

Izhaja vsaki dan

Edinost

Glasilce političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 K. pol leta 12 K. 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez dopolnilne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konarčij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konarčija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Poštno-branilnični račun št. 541.652.

TELEFON štov. 1167.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

Okrajno sodišče v Kopru.

(Iz Kopra.)

Dovolite, gospod urednik, da podam tudi jaz nekatera pojasnila, da se bo moglo razmere na tukajšnji c. kr. o sodnji pravično presojati.

V Vašem cenjenem listu, (v številki zadnje sobote) navaja Vaš dopisnik vrsto dejstev, ki sicer odgovarjajo resnici: zaključuje pa popolnoma napačno, — dokaz, da ne živi v našem okraju.

Največ zemljeknjižnih vlog — vse slovenske — vlaga gotovo posojilnica in hranilnica v Kopru, ki gotovo hudo čuti zatezanje vknjižeb.

No, krivda na počasnem uradovanju leži pa največ na nedostajanju uradnih močij sploh.

Koperski sodni okraj je eden največjih v državi. Davčnih občin je okoli 35. A to vse ni še nič. Glavno je tole. V tem okraju so redke razsodbe, katerim bi ne sledile potem — izvršbe. Je že tako navada tukaj. Kdor je že iztožen, čaka še, da se izvršijo vsi izvršbeni koraki: upnik naj si išče denar sam! Ta metoda je vkoreninjena v tem okraju. Zato pa propada toliko kmetij in podjetij.

Zemljiška knjiga se v Kopru obdeluje tako pogosto, kakor nikjer. Niso redki vloži kjer je nad sto različnih bremenskih vpisov. Na unificiranje bremen narod — ne naš ne laški — niti ne misli!

V tem tiči največ krivde na počasnem reševanju predlogov.

Treba bo stopiti pred znano vestnega in pravičnega predsednika višje deželne sodnice s prošnjo da za tri ali vsaj za dve nove — seveda jezikovno popolnoma vsposobljeni — moči pomnoži pisarniško osebje. Seveda treba stanje povečati za vselej.

S samim izmenjanjem osebja bi nam bilo vloga malo pomagano. Treba namreč vedeti, da so tako pravniki, kakor nepravniki naše sodnje skoraj sami rojeni, ali pa priženjeni Koperčani, ki bi se po drugod ne čutili toliko zadovoljne; — drugi rojaki pa v Kopru ne toliko, kakor domačini.

Sploh pa so ti domačini postrežljivi in nikakor tako fanatični kakor kje drugod.

Kar se tiče jezikovne vsposobljenosti je pa res, da so nekateri mladi gospodje, čuteči potrebo jezikovnega znanja, imeli pred letom dni še slovenski kurz; kolikor toliko vspeha je imel tudi ta kurz.

Naša potreba bi bila ta, da pridobimo še kake tri jezikovno večje pisarniške moči ter vsaj jednega pravika še n. pr. za kazenski oddelek.

Ni se bati, da bi v doglednem času dela nedostajalo vsem skupaj.

Kakor Vaš dopisnik od sobote o sodnji

koperski, tako in z istim zaključkom pa bi jaz pisal tudi o sodnjah v Motorunu, Bujah, Piranu in še o kateri drugi. Kajti zdi se mi da tam sploh nimajo jezikovno vsposobljenih oseb. Ker pa se bojim, da so na tem krive zopet kake posebne razmere, želim bi, da nam pojasni te kak tamošnji domačin. Pričelo se nam je namreč že večkrat, da smo prejeli od tamošnjih sodišč na slovenski predlogu — laške rešitve in celo laške vknjižbe.

Za slučaj, da so Vam potrebni gotovi podatki, sem Vam na uslugo, žal, še s premnogimi.

Ahtik Josip

vodja posojilniške pisarne.

Avstrijska poslanska zbornica.

(Brz. poročilo.)

DUNAJ 5. Med došlimi ulogami se nahaja interpelacija posl. Korošca in tovarišev glede upokojenja vseučilišnega profesorja dr. Ivana Frischaufa v Gradcu.

Zbornica je razpravljala danes uloženi nujni predlog posl. Hauzeisa, Hagenhoferja in tovarišev glede uvažanja in izvažanja živine. Posl. Hauzeis je v daljšem govoru utemeljeval nujnost, nakar je posl. Seitz predlog energično pobijal.

Zbornica je vsprejela nujni predlog posl. Hauzeisa glede uvažanja in izvažanja živine in po kratki debati je bil vsprejet tudi meritum predloga in sicer z dodatnim predlogom posl. Schraffla, v katerem se pozivlja vlado, naj izda odredbo v svrhu povspesevanja trgovine in uvažanja živine, ter dodatni predlog posl. Schreinerja, s katerim se pozivlja vlado, naj se s podporami povspesuje zadrage za prodajanje živine.

Nato je zbornica razpravljala danes uloženi nujni predlog posl. Kittela in tovarišev glede znižanja konsumnega davka na sladkor, da se s tem zaustavi samovoljna poviševanja cen od strani sladkornih kartelov.

Posl. Kittel je svoj nujni predlog obširno utemeljeval.

Posl. Steinwender se je izjavil proti temu ter izjavil, da bi se s znižanjem sladkornega davka povišal le dobiček sladkornega kartela.

Finančni minister Korytowski je obžaloval, da ne nujajo obstoječi zakoni vladi nikakega sredstva, da bi zamogla zabraniti snovanje kartelov, oziroma preprečiti njihovo samovoljnost. Zakonski načrti, ki so bili doslej predloženi za rešitev tega težavnega problema, niso zadobili moči zakona, sicer pa zabranjuje bruseljska konvencija ravno na polju sladkornega obdačenja vsako samovoljno povišanje sladkornih cen. Sladkorna industrija si je ravno v zadnjem času močno prizadevala, da doseže znižanje davka od 38 na 26 st. Kar se tiče tega znižanja davka, je minister popolnoma za znižanje, kar je tudi opravičeno in to izvede v primernem času, toda ne ve, kedaj da pride ta čas. Nadalje je minister

naglašal, da je možno rešiti to vprašanje le v zvezi z ogrsko vlado.

Posl. Sternberg je rekel, da je vlada zvezana z raznimi karteli. Minister je to odločno zanimal. Ko sta za nujnost govorila še posl. Seitz in Fresl, je bila nujnost vsprejeta. Ko se je glasovalo o predlogu samem, se je pokazalo, da je zbornica nesklepčna, nakar je bila seja zaključena.

Prihodnja seja v petek.

Odsek za volilno reformo.

(Brzjavno poročilo.)

DUNAJ 5. Odsek je razpravljal o poročilu pododseka glede uredbe volilne dolžnosti. Posl. Kaiser je predlagal nastopno: Vsak upravičenec za volitev je dolžan izvrševati svojo volilno pravico. Kdor opusti glasovanje, ne da bi navel za to važen vzrok, zapade globi od 3 do 100 kron, ki je ni možno spremeniti v zapor. Globo naloži politična oblast. Trikratna zaporedna kazen ima za posledico, da izgubi dotičnik aktivno in pasivno volilno pravico. Za slučaj, da ne bi bil ta predlog vsprejet, je dr. Kaiser stavil eventuelni predlog, po katerem naj državni zbor določi volilno pravico, natančneje določbe naj pa izda deželna zakonodaja.

Posl. Malfatti je predlagal, naj je za določitev tozadevnih odredb v deželnih zborih potrebna dvotretjinska večina. Predlagal je tudi, naj bi se odškodovalo dninarje, ki bodo primorani izvrševati volilno pravico. Po daljši debati je prišlo do glasovanja ter je bil najprej predlog dr. Kaiserja odklonjen z vsemi proti 8 glasom, vsprejet je bil pa z 21 pro 13 glasom predlog posl. Hrubyja, dodatni predlog posl. Malfatti-ja je bil odklonjen.

Prihodnja seja v torek z nastopnim dnevnim redom: razdelitev volilnih okrožij za Češko in Moravsko.

Zastopstvo manjšin v delegacijah.

Pred nekoliko dnevi je nemški poslanec Sylvester uložil predlog za ureditev zastopstva Nemcev Češke in Moravske v delegacijah. Taki so ti Nemci: kjer so v večini reklamirajo za večino pravice do vse brezobzirnosti in ne pripoznavajo drugorodni manjšini nobene pravice, nobenega varstva, nobenega zastopstva; kjer pa so Nemci v manjšini, tam zahtevajo od večine vso obzirnost, od državne uprave in od zakonodaje vse varstvo svoji nemški manjšini in tudi garancije, da bo ta poslednja primerno zastopona v zakonodajnih zastopih, in v delegacijah.

Gori omenjeni predlog posl. Sylvestra nam daje eklatanten izgled za to dvojno mero nemško. Za Češko in Moravsko, kjer bodo nemški drž. poslanci v manjšini, zahtevajo Nemci, da se tej manjšini zagotovi primerno zastopstvo v delegacijah!

Človek bi sodil, da to, kar je na Moravskem prav, bo tudi na Štajarskem na svojem mestu, da bodo torej Nemci zahtevali tudi za manjšino poslancev štajarskih primerno

zastopstvo v delegaciji! Figo! Za nemško krivico je odločilna okolnost, da bodo na Češkem in Moravskem nemški poslanci v manjšini, na Štajarskem pa v večini nasproti Slovincem! Edini kriterij za urejanje nemške politike je najgrši egoizem, lastna korist in požrešnost. Zato jim pa v isti hip, ko zahtevajo na Moravskem varstvo manjšine, niti ne prihaja na misel, da bi hoteli privoliti v tako varstvo tudi na Štajarskem, kjer bo slovenska tretjina vsega prebivalstva brez vsakega zastopstva v delegacijah. Nemci menjavajo „principe“ po potrebi. Kjer so v manjšini, drže visoki princip varstva manjšinam in so srđiti nasprotniki vsemožnosti večine; kjer pa so oni v večini, jim velja princip krute majorizacije v vsakem pogledu! Poglejmo n. pr. na polje šolstva! Kjer so v manjšini, kriče, da tudi tej treba zagotoviti možnost pouka v materinščini; kjer pa imajo oni moč v rokah, označajo vsaki poskus manjšine, da bi prišla do svoje šole, kakor drzno nesramno provokacijo in žaljenje čutov večine prebivalstva!

Ker torej od Nemcev ni pričakovati, Źda bi se povzpeli na tako višino pravičnosti, da bi to, kar zahtevajo v svoje varstvo, dovolili tudi v varstvo drugih, morajo zastopniki slovenskih plemen izsiliti iz Nemcev, postavivši jim nasproti princip: Do ut des! Dam ti, če mi daš! Vsaki zahtevi v varstvo nemških interesov, treba postaviti z vso odločnostjo nasproti zahtevi po varstvu za slovenske interese. Enkrat se mora vendar nehati nesrečno razmerje, ob katerem Nemci kažejo vedno le roko, ki jemlje, a nikdar roke, ki daje.

Z zadovoljstvom čujemo torej, da mislijo jugoslovanski poslanci izrabiti predlog poslanca Sylvestra v to, da bodo s posebnim predlogom zahtevali, naj se tudi Slovincem in Hrvatom zagotovi primerno zastopstvo v delegacijah.

Bolj opravičene in pravične zahteve je ne more biti. Res radovedni smemo biti, kako se bodo Nemci vedli nasproti takemu predlogu: ali bodo res imeli tako nesramno železno čelo, da bodo štajerski tretjini prebivalstva zanimali to isto, kar toli nujno zahtevajo za-se na Češkem in Moravskem. Tu menda vendar ne bo težko zbrati slovenskega bloka, ki se postavi na stališče: varstvo manjšinam, da, ali — tudi slovenskim!!

Carinski spor med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Srbski listi oporekajo vesti dunajskih in budimpeštanskih listov o prizadevanju srbske vlade, da sklene posojilo v Parizu. Srbska vlada se doslej sploh ni niti bavila z vprašanjem o posojilu. Tako tudi niso resnične vesti, da je srbska vlada že naročila topove pri Schneiderju v Creuzotu. Srbski ministerski svet še ni razpravljal o odgovorni noti Avstro-Ogrske.

obdajala megla, so spoznali pristavei svojega oskrbnika ter ga pozdravljali, ko je jahal mimo:

— Dober večer... dober večer, gospod Arnoton!

— Dober večer, dober večer, otroci!

Noč je bila jasna in zvezde so živahno migljale vsled mraza; burja je brila in drobni sneg, ki je naletaval na obleko, ne da bi jo omočil, je verno varoval tradicijo svete noči. Čisto na vrhu je bil videti njih cilj — grad z množico stolpov in streh, zvonik cerkvice, dvigajoči se v jasno nebo in nešteto majhnih lučic, ki so se premikale sem ter tja, se blesketale na vseh oknih ter so bile na temnem ozadju zidovja enake iskram, žarečim se v sežganem papirju.... Onstran mostu in vrat na verige je bilo treba, ako si hotel priti v kapelo, prekorčiti prvi dvor, ki je bil poln karos, hlapcev, nosilk in ki je bil razsvetljen od plamenic in ognja iz kuhinje. Slišalo se je prasketanje raznja, rožljanje kase-rol in zvenketanje kristalnih čaš in srebrnega orodja, ki se je rabilo na pripravljanju pojedine. Razum tega je duh pečenega mesa in dišečih omak klical pristavnikom, kapelanu, oskrbniku in vsem drugim:

— Kako prijetna pojedina nas čaka po maši!

(Pride še).

PODLISTEK.

Tri tihe maše.

Božična povest.

Iz „Lettres de mon moulin“ par A. Daudet, prevedel M. R.

I.

— Dva purana z gomoljikami, Garrigon?...

— Da, častivredni, dva velikanska purana nadeta z gomoljikami. Jaz to vem, ker sem sam pomagal ju nadeti. Človek bi mislil, da jima na pečenju poči koža, tako je bila napeta...

— Jezus Marija! In jaz imam gomoljke tako rad!... Dajmi hitro mašno grajo, Garrigon... In kaj si razum puranov še videl v kuhinji?...

— Oh, toliko dobrega... Od poludneva nismo delali drugega, nego skubli fazane, jerebice, divje peteline. Perje je kar frčalo na okrog... Nadalje so iz ribnika prinesli jegulje, karpe, postrvi in...

— Postrvi, Garrigon, kako velike?...

— Tako velike, častivredni... Izredno velike!...

— Oh, moj Bog! dozdeva se mi, da jih vidim!... Si vžil vino v steklenico?...

— Da, častivredni, vžil sem vino v steklenico... Toda to vino ni nič proti tistemu, ki ga boste pili po polunoci. Ko bi vi to videli v grajski obednici, vse te steklenice z vini, ki se svetijo v vseh možnih barvah!... In srebrnina, dragocena namiznina, cvetlice, svečniki!... Jednake božične pojedine še ni bilo videti. Gospod marki je povabil vso gospodo iz sosedstva. Najmanjše štirideset vas bo pri mizi ne v števši niti oskrbnika niti sodnijskega pisarja. Ah častivredni, vi ste srečni, da boste zraven!... Meni je bilo dano te prekrasne purane samo poduhati, in že me duh gomoljik povsod preganja! Ah!...

— No, no, moj sin! Varujva se greha nasladnosti, izlasti na sveto noč... Pojdi, prižgi hitro sveče in pozvoni k maši; polnoč se bliža, ne smeja se zamuditi!...

Ta pogovor se je razplel na sveto noč leta milosti tisoč šeststo in toliko med prečastitim gospod Balaguérjem, bivšim prijorjem barnabitov, takrat kapelanom gospodov Trinquelage, in njegovim majhnim cerkovnikom Garrigonjem, o katerem je vsaj menil, da je njegov mali cerkovnik Garrigon; kajti vedite, da si je ta večer hudič privzel okrogli obra-

zek in nedoločne poteze mladega cerkovnika, da bi lažje skušal prečastitega očeta ter ga zapeljal k strašni pregrehi nasladnosti. Medtem, ko je torej dozdevni Garrigon (hm, hm!) pozvanjal v gosposki kapelici, si je prečastiti oblekel mašno obleko v zakristiji; raztresen vsled gastronomskih opisavanj, je ponavljal med oblačenjem:

— Pečeni purani... zlati karpi... postrvi, tako velike!...

Zunaj je pihal veter raznašajoč glasove zvonov, in od časa do časa so se zasvetile kale v nočni tmuni luči na pobočju hriba Ventona, na čegar temenu so se dvigali stari stolpi grada Trinquelage. Bile so to pristavske družine, ki so prihajale k polnočnici na grad. Med petjem so lezli navkreber v gručah po pet ali šest oseb, najnaprej oče s svetilko v roki, potem ženske, zavite v dolge rujave plašče, za katere so se lovili otroci, iskaje zavetja. Kljub pozni uri in mrazu so ti dobri ljudje veselo korakali naprej; vspevajoč jih je misel, da bode po maši, kakor vsako leto, tudi letos pokrita zanje miza spodaj v grajski kuhinji. Od časa do časa je kaka gospodska karosa, pred katero so korakali služabniki s plamenicami, pustila odsevati svoje šipe v luninih žarkih, ali pa je, gugaje se, prihajala mula žvečkljajoča s svojimi zvončki; in ob luči svetiljk, ki jih je

Iz Hrvatske.**Pangermansko gibanje v Rumi.**

V Rumi so dne 4. t. m. na cesarjev god pri slovesni maši v tamošnji cerkvi peli cesarsko himno na nemškem jeziku. To je prvi „Gott erhalte“ na nemškem jeziku v Hrvatski.

Dogodki na Ogrskem.**Odškodnina nadomestnim rezervistom.**

„Magyar Hirnap“ poroča, da so že pričeli plačevati odškodnine onim nadomestnim rezervistom, ki so bili za časa ex-lex stanja pozvani v aktivno službo. Skupna svota odškodnin znaša 1.500.000 kron. Vsak posamični rezervist dobi kakor odškodnino 1 K 60 stot. na dan.

Wekerle na Dunaju.

Ogrski ministerski predsednik dr. Wekerle se poda prihodnji tork na Dunaj, da bo poročal cesarju o proračunu za leto 1907.

Dogodki na Balkanu.**Sestanek bolgarskega kneza z romunskim kraljem.**

V Sofiji se mudi bolgarski diplomatični zastopnik v Bukarešti. To bivanje je baje v zvezi z vestjo o sestanku bolgarskega kneza Ferdinanda in romunskega kralja Karola.

Grozodejstva grških band.

Iz Belegrada poročajo: V Kasi, okraj Jendse, v Vordaru in Bojcu, Ciltiku in Golovelu so se pojavile grške bande. Več bolgarskih hiš je bilo razrušenih z bombami. Ubitih je bilo sedem oseb, med temi dve ženski in en deček; štiri osebe so bile pa ranjene. V Klečini, vilajet Monastirski, so grške bande umorile 13 Bolgarov.

Grški patrijarhat proti bolgarskemu eksarhatu.

Iz Carigrada poročajo, da je te dni patrijarhat izročil ministru za bogočastje noto, v kateri zahteva, da se bolgarskega eksarha odstrani iz Carigrada, istotako tudi bolgarske metropolitane iz raznih sedežev.

Dogodki na Ruskem.**Proglas vlade na narod.**

Kakor se govori v dobro obveščenih petrograjskih krogih, je vlada sklenila, da izda pred volitvami v državno dumo proglas na narod s prošnjo, da pride domovini na pomoč ter da na volitvah postopa z zrelim premislekom, češ, da bo bodoča duma odločilne važnosti za izvedbo reform, ki jih obeta manifest od 30. oktobra.

Car v Peterhofu.

Car Nikolaj se je s svojo rodbino zopet povrnil v Peterhof.

Drobne politične vesti.

Česki namestnik bojkotiran. Na nekem zaupnem shodu češkega narodnega sveta je bilo sklenjeno, da se ima češkega namestnika grofa Coudenhoveja bojkotirati, kakor provzročitelja vseh krivic, ki se gode češkim manjšinam.

Srbska skupščina je sklicana v redno svoje zasedanje za 14. t. m.

Domače vesti.

Naše hibe. Pišejo nam: Peče me v duši vsikdar, ko vidim, koliko hib imamo še na sebi mi Slovenci. Žalost se me opri jemlje, ko vidim in gledam, koliko je naših ljudi, došlih z dežele v mesto ali pa tu stalno bivajočih, ki toli radi podlegajo vplivu drugorodne kulture in tudi — nekulture. Silijo se in lomijo laščino, da se Bogu vsmili. Ti nesrečneži mislijo, da se povzdigajo s tem in da pridobivajo na svoji vrednosti, dočim se v resnici le smešijo pred zavednimi rojaki in pred istimi tujinci, katerim se hočejo prikupiti s tem, da se sami izročajo v duševno robstvo.

Je celo tudi takih nezavednežev in zasleplencev, da v našem „Narodnem domu“, kamor prihajajo po tem ali onem pravilu, povprašujejo razne službene organe v — laškem jeziku! Ti zasleplenci menijo pač, da za pogovor s človekom, ki je malce bolj oblečen, ali pa na kakem bolj „na veliko“ prirejenem mestu, materini naš jezik ni dovolj... nobel. S tem svojim mnenjem žalijo in ponižujejo vse one, ki rabijo med seboj naš slovenski jezik, torej ponižujejo in stavljajo v nič tudi — sebe!

Da navedem par izgledov. Tu vam prihaja čisto v naš „Narodni dom“ naš člo-

vek, ki povprašuje po „societā slava“, ali po „banka slava“ itd. In človeku, ki tako povprašuje, je videti že od daleč, da je našega roda in krvi.

A lepa je, ako si se res spustil žnjim v italijanski pogovor. Zadrega njegova je vidna, zvija in lomijo neko laščino in naposled je zadovoljen, če mu daš priliko, da govori slovenski. — Če ga pa karaš potem, zakaj da ni obgovoril slovenski, takoj se ti pokaže tisti slovenski hlapčevski duh, tisto nezaupanje, tisto nespoštovanje do sebe in svojega jezika: opravičuje se, da si ni upal, ker ni mislil, da tu govore slovenski. — In če ga poučuješ, da v takih slučajih ne treba nič misliti ali dvomiti, da treba marveč kar vprašati po svoje; in še le potem, ko vidimo, da nas dotičnik ne umeje, smo opravičeni govoriti v drugem jeziku — če ga tako poučuješ, pa ti neverno maja z glavo.

Če hočemo, da bo naš jezik spoštovan od drugorodcev, ga moramo najprej spoštovati mi sami. Drugače še vspodbujamo drugorodce v zaničevanje našega jezika.

Nekoč se mi je pripetil eklatanten slučaj. Prišel je k meni domačin, vzrasel na trdih kraških tleh, kjer je tudi posestnik. In pozdravil me je z — bon žorno, ter je potem v grozni italijanščini poizvedoval po naših odvetnikih. Vprašal sem ga, da-li me ne pozna? Odgovor je bil: „Zdite se mi znani“. Jaz: „Nu, saj sva Kraševca oba!“ Na to sem ga pa vprašal zbadljivo, kje da se je naučil tako dobro italijanski?! Sedaj pa je prišlo pripoznanje: „Saj ne znam laški, le kako besedo lomim!“ Sedaj je bil čas, da sem mu privoščil prav pošteno lekcijo, ali po domače povedano: oštel sem ga tako izdatno, da je priznal, da imam prav.

Sosebno tudi naša dekleta se zagrešajo rada, v tem pogledu. Prihajajo v Trst iskat službe, a komaj ti je tu par mesecev in je komaj otrsela s svojih črevljev kraški ali kranjski prah, že ne ve, kako bi govorila, da bi bilo bolj — nobel. Bolj nobel pa je, seveda, ako maltretira sicer lepo italijanščino in se sramuje govoriti slovenski pred drugorodci.

Dragi rojaki: ne, tako ne smemo! Pogledjmo, kako vse drugačni so naši Italijani. Oni ljubijo in cenijo svoj materini jezik. Svojo ljubezen pa kažejo s tem, da govore svoj jezik vsikdar in povsodi. Dolžnost naša je, da tudi mi ljubimo svoj jezik in da se ga ne sramujemo pred nikomu. Bodi v uradih, bodi v prodajalnah, bodi na ulici — povsodi govorimo svoj jezik! Izlasti po prodajalnah — to naj si zapomnijo naše ženske — bomo postreženi istotako, tudi če govorimo slovenski. Kajti tudi za Italijane je kupčija — kupčija. Bodite uverjene, da ga ni trgovca, ki bi vam ne postregel, tudi če zahtevate po slovenski, V toliko so se spametovali tudi Italijani. S tem torej, da govorimo slovenski, si ne bomo delali škode na nobeno stran, pač pa bomo višali moralni ugled našega elementa in spoštovanje do našega jezika.

A. F.

Človekoljubje nekaterih zdravnikov na zdravniški postaji. Od sv. Ivana nam poročajo o nastopnem težkoverjetnem, ali vendar resničnem slučaju:

Predvčerajšnjim popoldne ob 4. ure se je dogodila v neki hiši pri sv. Ivanu (na Frdeniču) huda nesreča, kateri posledice utegnejo postati katastrofalne za ponesrečenko. Soproga dotičnega posestnika je v blagoslovljenem stanju in skoro neposredno pred porodom. Predvčerajšnjim ob oni kritični uri pa se jej je dogodila nesreča, da se je zvrnila po stopnjicah doli. Kaj je sledilo v hiši, tega ne treba opisovati: splošen strah in žalost. Bežali so telefonirati na zdravniško postajo po zdravnika. In res se je kmalo pomikala znana kočija proti klanecu frdeniškem. Nankrat pa se je kočija ustavila ob vzhodu klanca in sluga je skočil s „kozla“, izjavivši, da doktor ne gre dalje, ker preko črte iti ni njegova dolžnost. — Nas ne briga čisto nič vprašanje: ali je bil gospod doktor dolžan iti dalje, za nas (in za vsakega človekoljuba) je odločilna okolnost, da je bilo človeško življenje v nevarnosti, da je bila zdravniška pomoč skrajno nujna, ki bi jo bil dotični zdravnik — dolžan ali ne dolžan — podelil tem laglje, ker bi mu bilo iti le kakih 80 korakov. Torej čez „črto“, čeprav bi okraj črte človek umiral!

Da ne pretirujemo in da je nevarnost res velika, nam potrja okolnost, da so ne-

srečno ženo morali prenesti v mestno bolnišnico.

Iz okraja koperskega nam pišejo: Dne 31. kimovca je bila veselica konsumnega društva v Dehanih, ki je bila še precej dobro obiskana.

Prišlo je tudi nekaj uradnikov in drugih a vendar premalo: marsikaterega smo pogrešali. Posamične točke vspeveda so izvajali prav dobro.

Sodelovala sta tudi bratska pevska zbor iz Spodnjih in srednjih Škofij. To je bilo pravo tekmovalstvo med njimi in treba izreči vsem zaslužen priznanje.

Posebno pozornost pa je vzbujal prvi nastop pevskega zbora iz Spodnje Škofije, ki je štel okoli 20 pevcev in 2 pevki. Peli pa so tudi tako ubrano, da jih je bilo ves elje poslušati; posebno pa so zadovoljili občinstvo z mešanim zborom „Po zimi iz šole“ tako, da so morali ugoditi zahtevam poslušalcev in ponoviti to pesem. Ne vem komu naj bi se čudili: ali njihovemu učitelju g. Bertoku, ali njim samim, da so v tako kratkem času tako napredovali.

Po vspeveda začela se je za neplesalce svobodna zabava in zopet so pokazali pevci svojo vrlino. Dekančani so prepevali, da je bilo pravo veselje in delal, vso čast svojemu vodji g. nadučitelju Kuretu.

Žalibože, da so se od nas tako hitro poslovili naši Srednje-Škofijci, katerih jih je bilo tudi lepo število in so pevali pod vodstvom g. učitelja Bertoka zbor tako, da jim moremo napovedovati lepo bodočnost na tem polju.

Sploh pa smemo biti ponosni na take pevske moči kakor smo jih imeli priliko slišati v Dekanah: ponosni smo na te gojitelje naše lepe pesmi na te branitelje in vojsčake na naši grudi. Ker, ako bodu tako napredovali in s tako navdušenostjo prepevali, kakor so oni večer pevali „Slovenec sem“, in pa zadnji odstavek druge kitice, t. j. „da naj črna zemlja pogrezne vsrkega odpadnika“ — potem se vam ni bati tujcev, ki bi radi znani pometali in nas poteptali. — Naši pevske zbori so močan zid proti tujinskemu navalu. To uverjenje smo dobili, ko smo te vrle pevce videli odkritih glav prepevati „Slovenec sem“. Brat je bratsegal v roke, čaše so zvene, gromoviti živijo! je pretresal lepo z narodnimi zastavami odičeno dvorano. Ti so vojsčaki, ki gotovo rajši prelijejo kri, nego pa da bi postali izdajice naše lepe domovine, kakoršnjih izdajic je še žal, veliko preveč v teh krajih. Pevec je v kratkih, a jednatih besedah opetovano pozdravljal ter navduševal jih za nadaljno delo g. S., čegar krasnim, vsakomur v srce segajočim besedam je sledil buren „živijo“ in navdušenju žni hotelo biti ne konca ne kraja. Videlo se je vsem, da te plemenite besede niso padle na trda, ampak na plodna tla, ki nam bodo dajala dobrega sadu.

Dragi pevci! Tudi mi vam kličemo: le tako naprej! Ne uklonite se vragu, ki bi Vas rad pozrl! Kažite vedno in povsodi, da ste Vi gospodarji tukaj in da so drugi, ki niso z Vami, izdajalci domovine! Izdajalcem pa kličemo: „Črna zemlja naj pogrezne...“ Slovenec.

Nekaj pulskih Italijanov pod obtožbo. Nedavno temu je obiskalo Pulo neko germansko pevsko društvo iz Ljubna in je priredilo tam neko zabavo. Italijani pa so ob tej priliki sovražno nastopili proti nemškim pevcem, radi česar je nekatere Italijane kaznovala redarstvena oblast z denarno globo. Sedaj pa je državno pravdnistvo naložilo kazenskemu sodišču v Puli, naj uvede nadaljno preiskavo proti 19 Italijanom, ki so nemške pevce žalili in bili že kaznovani od redarstva radi tega.

Zaradi žaljenja hrvatske narodnosti je bil obsojen na okrožnem sodišču v Rovinju 44-letni podjetnik in posestnik Ivan Scala v 100 kron globe. Obsojenec je povodom občinskih volitev v Humu žalil hrvatsko narodnost.

Pomembno slavlje pri sv. Jakobu. V nedeljo dne 30. m. m. imeli smo pri nas lepo slavlje. Naša oživljena „Čitalnica“ je namreč ta dan otvorila svoje nove prostore ter je tem povodom priredila popoldne v prostorih „Kons. društva“ krasno pevsko zabavo. Mnogoštevilno občinstvo se je kar divilo petju naših vrlih „Čitalničarjev“; posebno pa so ugajali lepi mešani zbori. Vrsto govorov in napitnic je otvoril g. predsednik „Čital-

nice“, g. Josip Zadnik, ki je opisoval, ki jih je „Čitalnica“ prestala. Pokazal lepe vspehe, ki jih je imela „Čitalnica“ poletje, posebno pa na izletih v Boljuno Šmarje. Obžaloval je pa da šteje „Čitalnica“ vključ mali udnini 30 st. veliko pr udov. Dolžnost vseh je da se vpišejo v talnico“ da postane močna trdnjava na tujinskemu navalu. Po govoru so pevali novo društveno „Himno“, ki je res krasnega, ter dela vso čast nje mladim inteligentnemu skladatelju, g. E. h a j c u.

Na slavnost je prišel tudi odpos Rojanske „Nar. Čitalnice“ g. Mihajlovič, je g. Bizjak pozdravil v imenu svetokaj „Čitalnice“. G. Mihajlovič se je v nam nem govoru zahvalil ter vspodbujal mladim vstrajnejšemu delovanju. Pevci so zapeli veličastveno himno „Hej Slovani“.

Po kratkem odmoru je vstal g. vodja „Čitalnice“ ter je v lepem govoru zivil mladino, naj vstraja na zapo delu. On pa hoče neumorno delovati na predek društva. Napil je vrstoma: predniku, blagajniku in tajniku ter pevkam pevcem. Pevci, vidno ganjeni, so svoj vrlega pevovodjo dvignili na roke, ob k rem prizoru ni bilo živijo-klicev ne konca kraja. Slednjič naj omenim še govor g. Matka Mandiča, ki je z vidnim vesel in narodnim ponosom priporočal slogo bratstvo, v katerem jedinem je naš sp Nova era v „Čitalnici“ je pa še preje sprevidela, ter si je v svojo himno črtala:

Naša pesem naj ljubavi,
Simbol sloge in miru,
Se razlega po planjavi,
Rod budi naš naj iz snu!

Bodi dovolj! Naša „Čitalnica“ je ne hodno potrebna. Zato oprimo se je, poslane močan jez nasproti tujinskemu valu. Vipavski.

Na trgatve srečen dan...! Vela kmetovih upov je plavalo do danes nad vinogradom. Danes jutro pa je pozlatilo solne vinorodno „zlato“ gorico poslednjič pre — trgatvijo! Zgodaj, ko so blestele blestne rosne kaplje v naravi, prihitelo je gorico že mlado in staro s posodami in oprnimi koši...

Pred krivenčastimi bornimi trsi se skrljivo sklanjajo trgači... Veselo in lahko je gre delo izpod rok. Zdi se jim, da hod solnce prehitro zdrkniti pred zaton. Zadaj malo topli žarki solca se trepečejo izza go in poljubljajo zlato gorico... Zatem pa preurno zgrinja mrak in „zlato“ gorico ovij temna noč. Vesela pesem in vrisanje o glaša tu in tam ter se bliža tili vasi... L hen vetrič jim prihaja nasproti in zavoj jim dim iz vasi, ki jim vzbudi misel in slaso po — večerji. Zapojo se zdravice in v vas so in končan je veseli dan! —

Tak veseli dan bo jutri v „Narodnem domu“ pri sv. Ivanu; „vinska trgatve“ bo v vsakem vremenu. Tu bodo poslovali: oče Župan, občinski „slibar“, jetničarji, redarji, dektivi, viničarji, viničarke, vaška godba — tatje. Krasti je dovoljeno: ali strogo je prepovedano dati se zasačiti. Kdor ne spoštuje „postav“ plača kazen ali pride „peržon“.

Stojte in čujte! Še nekaj imenitnega — mastnega bo na tej trgatvi: peki bomo na planem lepega... janjca! Kirilov.

Mons. Fran Bulič znani hrvatski učnjak in arheolog je dne 4. t. m. praznoval svojo 60-letnico.

Državni poslanci v Puli. — V „Naš Slogi“ čitamo, da ima priti v kratkem v Pulo več državnih poslancev, ki si hočejo ogledati vojne ladije. Poslancem bo na razpolago vojna ladija „Lacroma“. Ta prihod državnih poslancev v Pulo se stavlja v zvezo z dejstvom, da hoče vojna uprava v bodočem zasedanju delegacij zahtevati več svote za pomnoženje vojne mornarice.

Krvava bitka mej Franckami. Lahkoživki 32-letna Frančiška S. in 22-letna Frančiška C., ki stanujeta obe v hiši št. 1 v ulici sv. Filipa, sta se včeraj v jutro sprli in pretepli. Starejša Francka je mlajšo Francko vdarila z nekim kozarcem po glavi in jo ranila. Mlajša Francka je morala na pomožno postajo društva „Igea“, da jej je zdravnik izpral rano in obvezal glavo, a starejšo Francko so redarji djali pod ključ.

Jutri ob 4. pop. se prične „Vinska trgatve“, „Kola“ v Nar. domu pri sv. Ivanu.

Poskus samomora. 22-letna dninarica Marija S., stanujoča v ulici Massimo d'Azeglio, je včeraj popoldne, sedeča na neki klopi v drevoredu pri sv. Andreju, spila precejšnjo množino karbolne kisline. Mimoidoči ljudje, ki so videli, kako se zvija v bolečinah, so pozvali zdravnika se zdravniške postaje, ki je, prišedši k njej, izpral nesrečnici želodec in jo dal potem prenesti v mestno bolnišnico.

Neznani so Antonu Krovatinu po noči, ko je spal na ljudskem prenočišču v ulici Gaspare Gozzi, ukradli novčarko, v kateri je imel 13 kron denarja. — Čevljarju Jakobu Kastelanu, ki je vratar hiše št. 62 v ulici dell'Acquedotto, so iz delavnice, ki jo ima v veži iste hiše, ukradli 2 para čevljev, vrednih 9 kron.

Zasedanje porotnega sodišča. Radi zločina ropa.

Na zatožni klopi sta sedela včeraj pred porotniki 20-letni težak Josip Volpi, doma iz Vidma, in 18-letni težak Anton Rebec, doma iz Trsta. Tožena sta bila zločina ropa, katerega da sta izvršila v noči od 10. na 11. avgusta t. l. v ulici del Pozzo bianco, in sicer na osebi tehnika A. Paikensa.

Razpravi je predsedoval sodni svetnik Pederzoli, votanta sta bila pa sodni svetnik Codrig in sodni tajnik Rismondo. Obtožbo je vzdrževal sam državni pravdnik dr. Zencovich. Toženca Volpi je branil odvetnik dr. Just Dompieri; a toženca Rebeca odvetnik dr. Enenkel.

V rečni noči, od 10. na 11. avgusta — mi smo tedaj poročali o dogodku — sta policijska agenta Kerin in Vičar v ulici del Pozzo bianco slišala neko vpitje. Takoj za tem je pridiral nasproti njima Josip Volpi, a za njim je tekla drugi človek. Agenti sta vstavila Volpija, a oni ki je tekla za Volpijem, ki je bil Paikens, jima je povedal, da ga je Volpi malo prej napal in mu ukral uro in verižico. Ker se je on, Paikens, branil, ga je Volpi držal za vrat. Agenti sta Volpija izročila redarju Benediktu Abram, a Paikensa sta povabila, naj gre z njima na policijo. Ko je pa redar Abram šel z aretovanim Volpijem in sta bila agenta že daleč, je stopil pred njega Rebec in ga nagovarjal, naj Volpija izpusti, ker da ni ničesar zakrivil. Redar je pa aretoval še njega in ga tiral z Volpijem na policijo. Tu je pa Paikens, videč Rebeca rekel, da se je tudi ta dejanski udeležil roparskega napada. In sicer je trdil, da ga je Rebec držal za jopičev ovrtnik, dočim mu je Volpi iztrgal uro in verižico.

Na včerajšnji razpravi je toženec Volpi trdil, da je nedolžen. Oni večer da je bil tako pijan, da se ne spominja ničesar, vendar se mu zdi nemogoče, da bi bil on ukral Paikensu uro in verižico. Ne more se spominjati, kako je prišlo do tega, da je bil aretovan. Zakaj ni bil še nikdar. Toženec Rebec je pa izjavil, da je bil sicer nekoliko vinjen, vendar ne pijan in se torej spominja, kako se je vršila vsa stvar. On in Volpi sta šla po ulici del Pozzo bianco. Ko je prišel Paikens mimo njiju, je Volpi stegnil roko proti Paikensu in se potem spustil v beg, a Paikens jo je vdrl za njim. On, Rebec, je gledal za njima. Ko je pozneje videl, da je Volpi aretovan, je on res govoril z redarjem, naj Volpija izpusti, češ, saj ni storil nič. Ker ni hotel redar ugoditi njegovi prošnji, je on šel sam z redarjem na policijo, češ, da bo tam pričal za Volpija. A na policiji ga je Paikens obdolžil, da ga je on držal za vrat. Dejal je, da če bi se bil čutil krivega, bi se gotovo ne bil približal redarju, marveč bi bil pobegnil.

Kakor priča je imel biti zaslišan Paikens, a ga niso mogli najti, da bi mu vročili poziv. Vsled tega je bil prečitani zapisnik njegove izjave pred preiskovalnim sodnikom. No, v tej izjavi je precej protislovij, ker enkrat pravi Paikens, da sta ga napadla dva človeka — Rebec in Volpi — enkrat pa, da so ga napadli trije.

Zatem so bile zaslišane razne druge priče, a iz vsega je izhajalo jasno, da roparskega napada v pravem pomenu besede, ni bilo.

Porotnikom je sodišče stavilo za Volpija tri vprašanja: 1. glede zločina ropa; 2. (eventualno) glede zločina omejitve osebnosti; in 3. glede prestopka (oboje, ura in verižica, je bilo vredno le 4 krone) tatvine. Ista vprašanja so bila stavljena porotnikom za toženca Rebeca, a poleg teh treh še eno vprašanje glede prestopka nedovoljenega vmešavanja v delovanje redarjev.

Porotniki so Volpija spoznali krivim prestopka tatvine, a Rebeca krivim prestopka nedovoljenega vmešavanja v delovanje redarjev. Na podlagi tega pravoreka je bil Volpi obsodjen na 6 mesecev strogega zapor, a Rebec na teden zapor.

Koledar in vreme. Danes: Brunon, spoznavalec; Bunoslav; Ljubna. — Jutri: Justina, devica; Hudislaw; Dragonika. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 23,5° Celsius. — Vreme včeraj: oblačno.

Društvene vesti in zabave.

„Slovansko pevsko društvo“ naznanja svojim členom, da redni občni zbor za društveno leto 1905/06 se bo vršil danes ob 8. uri in pol zvečer v Sekolovi dvorani se sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Sprememba pravil. 5. Volitev novega odbora. 6. Eventualija.

Zabavno, izobraževalno in podporno društvo „Zvezda“ na Dunaju XVIII. The-resiengasse št. 18 priredi jutri v nedeljo, dne 7. t. m. v restavraciji E. Schwarz I. Auer-spergstrasse št. 6 zabaven večer s petjem in tamburanjem. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Otroški vrtec družbe sv. Cirila in Metodija v Rojanu se je včeraj odprl pod vodstvom gospice učiteljice Staral H. Stariši so naprošeni, da pošljejo svoje otroke, ki so bili letos že vpisani v vrtec; oni pa, ki jih niso še vpisali, naj to nemudoma store ter naj prinesejo seboj spričevalo o stavljenih kozicah in o zdravju očes. Vpišejo lahko vsaki dan v času šolskega pouka pri gospici učiteljici-vrtnarici.

„Zima v jeseni“ bo naslov veselici, ki jo priredi letošnjo jesen ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu.

Že narava sama nas sili letos v resno razmišljanje hitro minljive mlade sreče. Poleg narave same nas sili v to tudi naše žalostno in obupno finančno stanje. Pomislite: od februarja ni imela naša podružnica nobenih večih dohodkov, a vsak mesec stotine stroškov. In ker me nikakor ne moremo spremeniti naravnih zakonov, da bi imele same troške in nič dohodkov, tedaj je jasno, da zopet trkamo na rodoljubna porčtvovalna srca tržaških Slovencev, da nas rešijo iz silne neprilike ter pridejo vsi na veselico v „Narodni dom“ pri sv. Ivanu, ki bo v nedeljo dne 14. t. m. po četrti uri pop.

„Narodna Čitalnica“ v Rojanu priredi dne 21. oktobra 1906. v prostorih „Konsumnega društva“ v Barkovljah, dramatično predstavo „Županova Miska“, veselo igrvo v 2 dejanjih. Po igri bo ples do jednajste ure. Med dejanji in k plesu bo sviral tamburaški zbor pevskega društva „Adrija“. — Začetek in vstopnina se objavijo pravčasno.

Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo knjig, se nadeja odbor obilne udeležbe in vabi vse za slovensko idejo in procvit „Narodne Čitalnice“ v Rojanu zanimajoče se kroge in društva, da se množestveno udeležijo.

Razne vesti.

*** Grozna osveta prevarjene žene.** V Budimpešti se je neka žena na grozen način maščevala nad svojim možem, ki jo je prevaril. Oba zakonska sta do nedavno živela povsem srečno. Tedaj je pa žena izvedela, da ima mož ljubavne razmere z neko drugo žensko; in sklenila je, da se maščuje. Polila je moža s spiritom ter ga na to zažgala. Mož umira v bolnišnici.

*** Zadnji general papežev vojske.** V Spoletu je umrl (v starosti 82 let) grof Adolf Pianciani, zadnji general nekdanje papežev vojske.

*** Gledališče pogorelo.** V Nancy-ju je v četrtek pogorelo tamošnje gledališče. Škode je 800.000 frankov.

Brzobjavne vesti.

Avdijence pri cesarju. DUNAJ 5. Cesar bo dne 8. in 10. t. m. delil splošne avdijence.

Dementi. BUKAREŠT 5. „Agence Roumaine“ pravi, da je poročilo nekega dunajskega lista o predstoječem sestanku kralja Karola z bolgarskim knezom Ferdinandom popolnoma neresnično.

Ameriški poslanik vsprejet od sultana. CARIGRAD 5. Novi ameriški poslanik Leishman je danes v slovesni avdijenci izročil sultanu svoje poverljivo pismo. V tem pismu imenuje predsednik Roosevelt sultana pismu velikega, dobrega prijatelja ter pravi, da je bilo poslanstvo povišano v poslanstvo, da se dokaže prijateljstvo in spoštovanje ter da je bil poslanikom imenovan Leishman, ki je spreten diplomat in poznavatelj jutrovnih dežel, kar gotovo utrdi prijateljstvo in dobre odnose.

List „Humanité“ preneha izhajati.

PARIZ 5. V nekem članku lista „Humanité“ izjavlja Jaures, da mora ustaviti list, ako mu hitro ne pride pomoč. Bilo mu je sicer pred nekoliko dnevi ponujenih 200.000 frankov pod pogojem, da preneha z bojem proti ruski finančni politiki. To je pa odklonil, kakor je tudi odklonil mesto, ki mu je bilo ponujeno, da stori proti vladi neke kočljive korake. Bolje je, da list preneha, kakor da se proda za tako ceno. Delničarji „Humanité“ so torej sklicani za 15. t. m. na shod, da omogočijo dostojno likvidacijo.

Rusija.

PETROGRAD 5. Car in carica sta se povrnila ob običajnih pozdravih, ne da bi se bilo pripetilo kaj posebnega. Car Nikolaj se je vidno oporavil.

KRONSTAT 5. (Petr. brz. ag.) Poročila vnanjih dopisnikov, češ, da se je tukajšnja posadka branila izvršiti na 19 mornarji smrtno obsodbo, ki jo je izreklo vojno sodišče, so popolnoma neosnovana. Dotična obsodba je bila izvršena danes ob 6. uri zjutraj. V mestu vlada mir.

CZENSTOCHAV 5. Danes je bilo usmrtenih deset oseb, ki jih je obsodilo naglo sodišče na smrt.

PARIZ 5. „Temps“ je priobčil zaupno poročilo finančnega ministra Kokovceva na ministrskega predsednika Stolipina, datirano iz Petrograda od 18. septembra t. l. V tem poročilu pravi, da je položaj državnih financij za leto 1907 zelo neugoden. Deficit znaša 95 mil. rubljev ter najbrž še poraste.

Trgovina.

Borzna poročila dne 4. oktobra.

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.11—19.14, angleške lire K — do —, London kratak termin K 240.10—240.35 Francija K 95.35—95.55, Italija K 95.42—95.65, italijanski bankovci K —, Nemčija K 117.45—117.60, nemški bankovci K —, avstrijska ednotna renta K 98.65—99.95, ogrska krona renta K 94.70—95.—, italijanska renta K —, kreditne akcije K 673.50—675.50, državne železnice K 677.—679.—, Lombardi K 184.—186.—, Lloydove akcije K 753.—785.—, Srečke Tisa K 331.75—335.75, Kredit K 496.—do 493.—, Bodenkredit 1890 K 302.—310.—, Bodenkredit 1889 K 302.—310.—, Turške K 160.—do 162.—, Srbske — do —.

Dunajska borza ob 2. pop.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.—	100.05
„srebru“	100.15	100.10
Avstrijska „renta v zlatu“	116.75	116.75
„v kronah“	99.10	99.10
Avstr. investicijska renta	89.—	89.05
Ogrska renta v zlatu 4%	112.55	112.55
„v kronah 4%“	94.95	94.85
„3 1/2%“	84.35	84.35
Akcije nacionalne banke	1769.—	1764.—
Kreditne akcije	673.—	674.25
London, 10 Lstr.	240.70	240.17
100 državnih mark	117.45	117.45
20 mark	23.48	23.48
20 frankov	19.11	19.11
100 ital. lir	95.45	95.50 1/2
Cesarski cekini	11.31	11.31 1/2

Parizka in londonska borza.

Pariz: (Sklep.) — Francoska renta 96.05, italijanska renta 102.60, španski exterior 96.15 ex, akcije otomanske banke 663 —. Menjice na London 251.85.

Pariz: (Sklep.) Avstrijske državne železnice —, Lombardi 198.—, unificirane turške renta 93.55, avstrijska zlata renta 99.60, ogrska 4%, zlata renta 95.50, Länderbank —, turške srečke 145.50, parizka banka 15.67, italijanske meridijske akcije 796.—, akcije Rio Tinto 18.48 Mlačna.

London: (Sklep.) Konsolidiran dolg 86 1/2, srebru 31 1/2, Lombardi 7 1/2, španska renta 95 3/4, italijanska renta 101 1/2, tržni diskont 4 1/2, menjice na Dunaju —, Štalna.

(Dalje na 4. strani).

Jako praktičen in — — — — —

— — — — — inteligen ten mladenič

v pisarniških poslih (prevaja v nemško in slovensko iz laškega ali obratno)

išče službe.

Naslov pove: „Inseratni oddelek Edinosti“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti štev. 18

V prodajalnici

Struchel & Jeritsch

TRST — ulica Nuova (ogel S. Katarine.)

SE DOBE V VELIKI IZBERI

fuštanji, flanele, volnena in svilena roba, nogovice, maje, rokovice, kož uhovina, pregrinjala, spodnja ženska krila, drobni predmeti in razni najmodernejši lišpi.

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.

KATALOGI BREZPLAČNO.

Restaurant „All' Angelo“

ulica Miramar št. 19.

Kuhinja italijanska in nemška

vedno pripravljena.

RAZNA VINA NA IZBERO.

Priporoč se p. n. občinstvu udani lastnik
ANGELO GONIB.

Josip Oppenheim

švicarski kronometer in urar

priporoč svojo bogato opremljeno zalogo

pravih švicarskih ur

najfineje kakovosti iz najznamenitejših tovarn

VELIKA IZBERA

modernih hišnih ur po zelo nizkih cenah.

Specijalist v popraviljanju prav malih ur za gospe in starih hišnih ur.

ulica della Barriera vecchia 35 (nova palača)

Govori se tudi slovensko.

Švageļ Mária,

bivša gostilničarka „Nar. doma“ v Barkovljah

naznanja vsem svojim cenj. gostom,

da odpre danes, 6. t. m., svojo

ново gostilno „Balkan“

ex „ALLA GROTTA“

v ulici Tivarnella štev. 5, Trst.

Gostilna bo preskrbljena z najboljšim kraskim, vipavskim, istrskim in dalmatinskim vinom in svežim pivom. Nadalje bo kuhinja, s katero si je omenjena lastnica priborila mnogo reklame, preskrbljena z vedno gorkimi in mrzlimi jedili. — Za obilen obisk se priporoča
LASTNICA.

Zaloga tu- in inozemskih vin, spirita in likerjev in razprodaja na debelo in drobno

TRST. — JAKOB PERHAUC — TRST.

Via dell'Acque št. 6. (nasproti Kafe Centrala).

Velik izbor francoskega šampanjca, penečih dezertnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Bur-gunder, renaskih vin, Mosella in Chianti. — Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec, slivovec in brijavec. — Izdelki l. vrste, došli iz dotičnih krajev. Vsaka naročila se takoj izvrši. Razpošila se po povzetju. — Ceniki na zahtevo in franko. — Razprodaja od pol litra naprej.

Na prodaj so: ena hiša v ulici S. Cilino s 150 sežnji zemljišča; dve hiši v isti ulici z 200 sežnji zemljišča; stavbišče na Greti 110 sežnji zemljišča; zemljišče v ulici del Eremo, voda iz Brojence, plin, vodnjak, stavbišče pripravno za dvorec, vozna cesta; en nov dvorec pri sv. Ivanu, nova hiša, prosta davka za 11 let, vrt voda, plin, ob glavni cesti. — Obrniti se je na

RAFAELE BIZZAI

TRST, Corso št. 22, II. nadstr.

Tovarna pohištva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (šolsko postopje).

Gone, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

udaneje

IVAN CVITANIĆ.